

vinciales, Vistatores, Praefecti Domorum professarum, & Novitiatum, & generalium Valetudinariorum, & Praesidens Capituli generalis omnino cooptentur, & eligantur ex corpore, & numero vocalium Sacerdotum. At vero caeteri subordinati Officiales, cujusmodi sunt Ministri, subministri, rerum domesticarum Providitores, ac eleemosynarum Procuratores, Sacrista, vel aeditui, constitui poterunt ex numero fratrum etiam non vocalium, dummodo propter has occupationes nihil earum rerum omitatur, quae circa curam aegrotorum ex dictorum fratrum sedulitate requiruntur.

Consultores Provincialium, & Praefectorum.

§.34. Omnes Provinciales, item Praefecti Professarum Domorum, & Novitiatum, & Valetudinariorum generalium, singuli binos Consultores, Sacerdotem unum, alterum fratrem habebunt, quorum Consultorum vota dumtaxat consultiva erunt, non decisiva.

Frates proprie dicuntur qui Sacerdotes non sunt.

§.35. Animadvertendum tamen est, quoties mentio fit fratrum eligendorum, illos tantum fratres a nobis intelligi, qui ad Sacerdotium destinati non sunt.

Præcedentia quae sic inter eos.

§.36. Statuimus etiam, ut inter fratres, ad quorum numerum referuntur omnes quicumque Sacerdotes non sunt, nullus praecedendi, & subsequendi ordo servetur, praeterquam in Capitulis tam Generalibus quam Provincialibus, & localibus, in quibus habenda est ratio dignitatum, & personarum.

Præcedentia inter Sacerdotes.

§.37. Idem decernimus de Patribus, hoc est Sacerdotibus, hos enim tantummodo Patres appellari, & nominari, & sic in nostra Religione intelligi perpetuo volumus, inter quos patres nullum observabitur dignitatis, aut loci discrimen, nec praecedentia, nisi in supradictis Capitulis, in quibus si loquimur de patribus, & fratribus praesentis temporis, primum sententiae locum, & primi loci dignitatem obtinebunt, qui Religionem prius sunt ingressi, si vero de futuris, praecedere debebunt, qui primum professionem ediderint.

Examinatores Novitiorum, quorumque numerus, & sudiagia.

§.38. In domibus professis, in quibus Novitii erunt admittendi, quatuor examinatores Novitiorum eligantur a Patribus, & fratribus vocalibus simul, sine suffragiorum distinctione, quorum Examinatorum duos Sacerdotes, & duos Fratres esse oportebit, quod si evenerit dum de aliquo Novitio approbando suffragia feruntur, ut aequalis esset suffragiorum numerus, in eodem casu Praefectus quinti suffragii jus habebit, ad eamque partem accedet, quae melius sentire, & judicare videbitur, & quod ita constituetur, firmum erit.

Ætas Novitiorum.

§.39. Nullus posthac Novitius ad Religionem minor octodecim annis natus, nec quinque, & quadraginta grandior admittatur, nisi tamen habito ad majorem aliquam, evidentemque Religionis utilitatem respectu, secus Patri Generali, ejusque Consultoribus videretur.

Novitii ex quo biennio ad studia promoveantur.

§.40. At si cum aliquibus octodecim annis natus minoribus esset dispensandum, id nullo modo concedi debet, nisi quibus

saltem sextuldecimus annus expletus erit: si porro Novitii ad habitum Religionis admitti, ut ad studia, si linguam latinam intelligent, desinentur, postquam biennium in Novitiatu peregerint ad Religionis studia promoveantur, quae erunt humaniores literae, Logica, & casus conscientiae: quae quidem studia omni cum perfectione sunt a praedictis addiscenda, cum illud praecipue requiratur in nostris, ut promptissimi, resoluti, perfectissimique Castitae sint, praesertim quibus ex officio convenit, & Domi docere discipulos nostros, & foris sine ulla dubitationis hesitatione conscientiae nexus exolvere, & Sanctissima Ecclesiae Sacramenta fidelibus ministrare, cum hoc potissimum nostri instituti ratio requirat. Simul illud volumus ab iis, qui vigesimum primum annum excedentes ad Religionem admitti petunt, ut in iis ea sit literarum facultas, ut continuo possint ad Conscientiae casus discendos applicari. Qui vero latinam linguam non intelligent, in fratrum numerum literas non discitentium cooptentur.

Novitiorum birtutum.

§.41. Nulli Novitiorum, tam eorum qui literis operam daturi sunt, quam eorum qui Domino in simplicitate absque literis servient, gestare liceat pileum quadratum presbyteralem, quoad in Novitiatu legitimum tempus exegerit, fratribus sacris ordinibus initiatis exceptis.

Omne literarum studium interdicatur Novitiis ante biennium.

§.42. Interdicimus praeterea omnibus Novitiis, qui studiis sunt applicandi, ut supra diximus, omnem studiorum tractationem, nisi Novitiatum ante peregerint, qui quidem exercitandi sunt non solum in functionibus spiritualibus, sed etiam indistincte in Nosocomiorum exercitationibus, juxta consilium, & auctoritatem super his, qui in Novitiis instituendis respicere, & consulere debebit institutionis formulam illam, quae ad Novitios in Domino, & spiritualiter, & corporaliter dirigendos tradetur.

Examen Novitiorum sexto quoque mense fiat.

§.43. Praefecti domorum professarum, cum suis Consultoribus, item Examinatores, & Magistri Novitiorum, si tamen erunt, cum Patre, & Fratre Infirmario Superioribus nostrorum, qui in Nosocomiis cohabitant, sin minus praedicti absque dictis Patre, & Fratre Infirmario, sexto quoque mense congregentur, & in singulorum Novitiorum, quos instituendos acceperint, vitam, & mores inquirent, deinde de singulis secreta vota decisiva ferantur, ut illi dumtaxat in Novitiatu retineantur, aut inde dimittantur, quos retinendos, aut dimittendos votorum major pars in Domino judicaverit. Verumtamen Praefectis domorum professarum, aliisque majoris potestatis Superioribus liberum esse volumus, ut e Novitiatu dimittere possint per se ipsos, quos dimittere censuerint, nullis initiis suffragiis caeterorum, si intra quodlibet sex mensium spatium in aliquo Novitio, aliquod publicum vel occultum delictum compererint, aut aliud quodpiam impedimentum, quo satis constaret, illum minime futurum ad Religionem idoneum. Si tamen illorum examibus intervenire Superiorio-

riores majoris potestatis voluerint, hoc est Pater Generalis, Consultoresque generales, qui cum eo illo tempore reperirentur, aut Provincialis, aut Vistator generalis, praemonitis ante Praefectis, tum illorum conventus expectetur, etiam si semestris spatium prorogandum esset, maxime vero si proximum professioni semestre in illorum adventum incideret, si nimirum Superiores majoris potestatis, cum supradictis Superioribus deputatis convenire debebunt ad suffragia ferenda, & quod major pars faciendum censuerit, id fiat.

Habitatio Novitiorum communis.

§.44. Omnes Novitii tam illi, qui literis operam navare debent, quam qui non debent, in Novitiorum Domibus habitabunt, atque haec habitatio communis erit utriusque status, & in Novitiatu communis omnium erit cura, & disciplina, sub regimine eorum, qui Magistri pariter, & Praefecti, & Superiores illarum Domorum erunt.

Quartum votum indistincte emittendum absolute Novitiorum tempore.

§.45. Omnes ii qui ad Religionem admittentur, absolute Novitiatu sui tempore, si apti judicati fuerint, quartum votum solemnem aegrotantibus serviendi spiritualiter, & corporaliter, ut supra dictum est, indistincte emittant, quo facto, ad id exequendum sese accingant, quod Superiores, qui locum Dei obtinent, ipsis injungent.

Quibus in locis erigi possint Novitiatu.

§.46. Novitiorum nostrorum Domus in illis potissimum Civitatibus, Oppidis, & locis constituantur, ubi nostra Religio commodum habebit in Nosocomiis habitandi locum, ut infirmis ministrant. Relinquimus tamen Patri Generali, & Consultoribus generalibus, aut quibus ipsi mandaverint, liberam potestatem fundandi hujusmodi Novitiatu in aliis etiam Civitatibus, & locis, in quibus intra Nosocomia neque ministerium, neque habitatio nostrorum collocata esset, aut collocari posset, modo tamen in illis Civitatibus, Oppidis, & locis Nosocomia reperiantur, in quibus Nostri integre exercere possint instituti ministeria.

Jus suffragii activi, & passivi non datur ante decennium.

§.47. Nullus ex Patribus, & Fratribus, qui nostrae Religionis ministerio sese inopsterum emancipare voluerint, jus utriusque suffragii activi, vel passivi consequatur, nisi post decem Annos in professione transactos in bono exemplo, & mortificatione, si tamen habiles, idoneique judicabuntur a Patre Generali, ejusque Consultoribus, qui ob Religionis necessitates dispensare poterunt cum iis, quos idoneos judicabunt, modo non prius id fiat, quam post expletos quinque professionis annos.

In omnibus domibus numerus Religiosorum praegatur secundum eleemosynas.

§.48. Statuimus, ne post hac ulla in Domo, quaecumque illa sit, cujusque Provinciae, major nostrorum numerus alatur, quam quotidianarum eleemosynarum largitas patiatur: in numero vero nostrorum constituendo, illa cautio adhibenda sancitur, ut in aliquibus locis plures Sacerdotes quam Fratres, & e contra in aliis plures Fratres, quam Sacerdotes constitui debeant, prout ipsorum locorum conditio postulabit, quo liberius, & perfectius instituti nostri ministeria.

Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

ria exequantur non solum in aegrotis Hospitalium, in necessitatibus spiritualibus, & corporalibus curandis, sed etiam in iis visendis, qui sparsim in civium privatorum Domibus, & Carceribus aegrotant, & in agonizantium omnibus Deo rite commendandis, quod omnino observandum, & in Religione nostra posthac semper custodiendum statuimus, non obstante clausula Bullae fel. mem. Gregorii XIV. Pontific. Max. ad ea verba *Nostri instituti ratio postulat*, ut longe maior esse debeat laicorum, quam Sacerdotum numerus.

Frates professi pileo presbyterali uti possunt.

§.49. Omnes professi Fratres tam illi qui nunc vivunt, quam qui venturi sunt in Religionem nostram, quadrato presbyterorum pileo uti possint, non autem tonsura clericorum, iis exceptis, qui aliquem ordinem consequuti, deinceps ad Sacerdotium preparantur.

Habitus omnium sit uniformis.

§.50. Tunica, & pallium nostrorum Patrum, & fratrum ex ejusdem qualitatis panno, eademque forma, & prolixitate esse debeant, induentes se uti pauperes, & honesti Sacerdotes.

Concessio caelestis quorumcumque redituum pro infirmorum, & Officialium sustentatione.

§.51. Etenim multorum annorum experientia compertum est, professorum nostrorum Domos alere, sustinere, ac manutene non posse Novitios, nec alios infirmos ad obvenda nostri instituti munera inhabiles, sancitur, ut nostra Religio posthac in singulis quibusque Provinciis possit erigere unum, vel plures Novitiatus, necnon unum, vel plura valetudinaria generalia pro nostris professis infirmis, & inhabilibus, pro quorum dumtaxat Novitiatum, & Generalium valetudinariorum sustentatione, & manutentione, ipsa Religio capax sit omnium bonorum stabilium, censuum, reddituum, legatorum, & aliarum subventionum tam temporalium, quam perpetuarum. Generalis autem, & Consultores facultatem habebunt mittendi in dicta Valetudinaria generalia eos infirmos, & inhabiles, quos ipsi, vel alii Superiores de eorum licentia, judicaverint esse mittendos, modo, & forma in Constitutionibus praescribendis. Statuimus etiam ex iisdem Novitiatum, & Valetudinariorum redditibus, Praefectos, caeterosque Officiales, ac personas eorumdem locorum vivere debere.

Dona Religioni relicta arbitrio Generalis, & Consultorum applicentur Novitiis, & Valetudinariis.

§.52. Volumus item, ut ex iisdem redditibus Novitiatum, & Valetudinariorum generalium, eleemosynae nomine, si necessitas flagitabit, necessaria subministrantur particularibus Domorum professarum Valetudinariis. Praeterea si Religioni nostrae donatione, vel Testamento, census, redditus, stabilia bona, sive mobilia, sive alia quaecumque legata perpetua distributa, vel assignata, vel quoquo modo relicta fuerint, decernimus eorum bonorum domini Religionem nostram esse capacem ad effectum dumtaxat eadem bona applicandi quibusvis Valetudinariis generalibus nostrorum professorum, vel nostris quibuscumque Novitiis, arbitrio, & judicio P. Generalis, ejusque Consultorum.

§. 53. Animadvertendum est, omnes Domos nostras Professas debere tantum de elemosynis vivere, prout paupertatis nostrae votum exigit. Idcirco caveant nostri professi ne praedictis Valetudinariorum, seu Novitiatum redditibus, seu aliis quibuscumque perpetuis fructibus alantur, nisi quibus permissum est, modo quo supra.

§. 54. Quotidianarum, & temporalium Missarum obligationes facile non suscipiantur, ne nostrae Domus intolerabili persolvendi debiti necessitate graventur. Quo circa perpetuae necessitates, sive obligationes ejusmodi Missarum persolvendarum suscipi non poterunt a nostris quibuscumque, nisi P. Generalis, ejusque Consultores propter aliquam evidentissimam utilitatem secus judicaverint, explicamus tamen, legata, aut bona, quae cum praedictis oneribus relinquantur, converti debere in tot census, redditus, & bona stabilia, ut si perpetuae obligationis Missarum necessitas fuerit, fructus etiam reddituum perpetuus esto. Quae de re ad primum generalem Capitulum, plenam rationem referendam volumus, ad quod pertinere debet ea restituere, quae diximus bona, quotiescumque minime videretur expedire hujusmodi perpetuis oneribus obligari. Quae vero bona stabilia, sive redditus ob illas Missarum necessitates, & obligationes ad nostros pervenerint, ea P. Generalis, ejusque Consultores, applicandi, assignandique potestatem habeant iis Valetudinariis nostrorum, aut Novitiatibus, quorum majores videbuntur esse rei familiaris angustiae.

§. 55. Statuimus praeterea, ut Patres qui senes sunt, aut inhabiles ad Institutum praedicti ministeria tam in Hospitalibus, quam in privatis civium agrotantium Domibus, atque carceribus impendenda, nec non Patribus, qui suam hebdomadam in Hospitalibus, & sui partes officii in agonizantium animabus commendandis expleverint (juxta Constitutiones quas super his ministeriis edentur) possint vacationis suae diebus, de Praefectorum, vel aliorum Superiorum facultate, in Ecclesiis fidelium confessiones audire, & in illis etiam publice sermocinari, (non autem concionari) possint, quae alia devota Ecclesiastica exercitia in ipsis Ecclesiis exercere, quas tamen exercitationes ad eum finem assumi, & dirigi volumus, ut velut mediis, & Instrumentis necessariis promptiores, instructioresque ad animarum, & corporum agrotantium salutem procurandam nostri reddantur.

§. 56. Quam ob rem decernimus, ut P. Generalis, sive quicumque alius Superior, nulla causa possit cum aliquibus ex nostris Patribus dispensare, ut suum diem, vel suam hebdomadam in ministrando Nosocomiorum infirmis intermittant, ut fidelium etiam quorumcumque benefactorum, vel benefactorum confessionibus audiendis operam dent, qui si confessoris nostris uti volent, hoc modo contenti erunt. Quod si bina haec pietatis officia simul in idem tempus inciderent, idest hebdomada, vel

Domus autem Professae, de elemosynis vivant.

Perpetuae Missarum obligationes non suscipiantur nisi &c.

Patres possunt in Ecclesiis fidelium confessiones audire publice sermocinari, & omnia alia Ecclesiastica exercitia in illis exercere.

Prohibetur dispensatio a ministerio feruendi infirmis in Nosocomiis.

dies, quo nostri Patres in Nosocomia mittendi sunt, & officium in Ecclesiis confessionum audiendarum; tunc potius confessionum officium, quam Nosocomiorum ministerium, omittendum est.

§. 67. Nullus ex Superioribus ad habitum nostrae Religionis admittere poterit ullum Novitium, nisi facultatem expressam a P. Generali, ejusque Consultoribus habuerit.

§. 58. Quorum etiam intererit describere Provincias, Valetudinaria generalia, & Novitiatus, itidem applicare, seu convertere, & constituere, per quos administratores, & quo pacto supra dicti Novitiatum, & Valetudinariorum generalium redditus, aliaque sive mobilia, sive stabilia bona, quae nostrae Religioni, vel dono, vel Testamento relinquenda sunt, impendi, & tractari debeant.

§. 59. Similiter P. Generalis, & Consultorum erit admittere, sive remittere quemvis locum, aut Domum, aut Nosocomium cujuslibet habitationem.

§. 60. Simul illud explicamus, & definimus, ad praedictos spectare declarationem, interpretationem, & decisionem (non autem immutationem) earum rerum, de quibus super praedictis omnibus capitulis, vel Statutis dubitatio fuerit orta.

§. 61. Cum autem hujusmodi formam Statutorum a nobis examinatam ad prosperum regimen, & felicem progressum dictae Congregationis, quem exoptamus, necessariam, & opportunam fuisse, & esse cognoverimus, Nos dictarum literarum tenores praesentibus pro expressis habentes ac Camillum, & Blasium, ac Sanctium, & Octavianum, ac Chromatium praedictos, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie abvolventes, & absolutos fore censentes, motu simili, non ad dictorum Camilli, & Blasii, ac Sanctii, & Octaviani, ac Chromatii, aut alicujus eorum desuper nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, omnia, & singula Statuta praedicta superius expressa, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus. Ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus. Illaque ab omnibus, & singulis dictae Congregationis Religiosis, quovis officio, seu dignitate fungentibus, ubicumque existentibus, praesentibus, & futuris, integre, & cum effectu, & ad unguem perpetuo, & inviolabiliter observari mandamus, ac sub privationis officii, nec non vocis activae, & passivae, & aliis a Generali, & Consultoribus dictae Congregationis in contrafacientes eorum libero arbitrio imponendis poenis, ne quicumque eorum illi contradicere, aut repugna-

Novitii a quibus recipiendi.

Provinciae a quibus dividenda.

Domusque, & Hospitalia a quibus admittenda.

Generalis est tollere dubitationes in praedictis.

Statuta praedicta Clemens confirmat.

gnare, vel adversari directe, seu indirecte quovis quaesito colore, vel ingenio, aut contra illa, seu illorum aliquod quoquomodo tractare audeat, seu praesumat districte inhibemus, illaque de novo quatenus opus sit, eisdem auctoritate, & tenore edimus, & facimus.

§. 62. Nec non Statuta in literis ipsius Gregorii praedecessoris contenta, & superius expressa hujusmodi, ac quoddam nostrum circa receptionem Novitiarum die 13. Martii, Anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo quarti, Pontificatus nostri Anno Tertio, editum, ac quavis alia Statuta, & Ordinationes his proximis Statutis contraria, seu in toto, vel parte repugnantia, aut illa immutantia, in perpetuum eisdem auctoritate, & tenore revocamus, & abrogamus, ac revocata, & abrogata esse decernimus, & illorum observationem prohibemus.

Constitutiones Gregor. XIV. & suam circa Novitiorum receptionem editas, & alias similes in partibus contrariis revocat.

Sixti V. & Gregor. XIV. Constitutiones in ceteris confirmat.

Clausulae praeservativae.

Excoquutores deputati.

Contrariis derogat.

§. 63. Literis dictorum Praedecessorum, ac nostris praedictis alias in suo robore permansuris, quas omnes, & singulas suum omnino effectum alias fortiri volumus, illisque robur Apostolica confirmationis adjectimus.

§. 64. Decernentes easdem praefatas literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae, aut quopiam alio defectu, etiam ex eo quod interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari posse, sique per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictae Congregationis Superiores, sublata eis, & eorum culibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, ac definiti debere, nec non irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 65. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Ostien., & Tusculanen. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori per Apostolica scripta, Motu pari, mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se vel alium, seu alios, praesentes literas, ac omnia, & singula in eis contenta, ubi, & quando expedierit, ac quoties pro parte Praefecti, & Sociorum dictae Congregationis fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praemissa omnia observari. Non permittemus Praefectum, ac Socios praedictos desuper a quoquam quomodolibet molestari: Contradictores praedicta auctoritate nostra appellatione postposita compescendo.

§. 66. Non obstantibus recolende memoriae Bonifacii Pape VIII., qua inter alia cavetur expresse, ne quis extra suas Civitatem, & Dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam diem a fine suae

Dioec. ad judicium evocetur, seu ne Judices ab eadem Sede deputati, extra Civitatem, & Dioec. in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere praesumant, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodo aliquis auctoritate praesentium ultra tres dietas ad judicium non trahatur: ac dictorum Sixti, & Gregorii Praedecessorum, ac Nostris literis, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede Indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

§. 67. Volumus autem quod earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem profus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostensa.

Transumptis credi jubet.

§. 68. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam absolutionis, approbationis, confirmationis, suppletionis, mandatorum, inhibitionis, editionis, facti, revocationis, abrogationis, decretorum, inhibitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Sancionem poenalem addit.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo sexcentesimo, quarto Kalendas Januarii Pont. nostri Anno nono.

Dat. die 29. Decem. 1600. An. IX.

CCXXXIX.

In causis ad Sanctam Inquisitionem haereticae pravitatis spectantibus, Judices, & Officiales gratis omnia expediant. Et mandata Universalis Inquisitionis Romanae omnino exequantur, ejusque literis quam primum respondeatur.

De institutione hujus Congregationis Universalis Inquisitionis, vide in Pauli III. Constit. XXI. Licet. Tom. IV. Par. I. fol. 211. Et de ejusdem facultatibus habes in Constit. CXVII. Sixti V. Immensa. Tom. IV. Par. IV. fol. 392.

§. 1. Sanctissimus Dominus Noster Venerabilis Pater, ac intendens providere, ut causa, & negotia quovis modo spectantia ad Sanctam Inquisitionem cognoscantur, & expediantur omni qua decet integritate, amotis quibusvis sordibus, ac pecuniariis solutionibus, statuit, & decrevit, ut in posterum omnes Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, ac quivis Ecclesiarum Praelati, seu inferiores Ordinarii, eorumque Vicarii, & Officiales, in causis, & negotiis Sancti Officii,

Officiales Sanctae Inquisitionis gratis omnia expediant.

Secretarii, & Notarii nihil recipiant de his, quae mittuntur ad Inquisitionem Romanam.

Omnes respondores quatinus litteris d. Inquisitionis, & mandata exequantur.

Hoc decretum affixum retinetur, & in Archivis registratur.

Decreta An. 9. die 7. Jan.

ficii, pro examine Testium, seu principalium reorum, pro sportulis sententiarum, pro quovis Decreto, seu actu, seu quacumque expeditione, nihil omnino exigant. & recipiant, etiam a sponte dantibus, sed gratis omnia expediant.

§. 2. Ac eorum Secretarii, Cancellarii, & Notarii pro scripturis Processuum informativorum, seu repetitionis Testium Fisci, quas mittunt ad Sanctam, & Universalem Inquisitionem Romanam, nihil penitus exigant, sed gratis illas mittant.

§. 3. Insuper mandavit omnibus supradictis, eorumque Vicariis, & Officialibus, ut cum aliquo eis significatur, nomine supradictae Inquisitionis, quam primum litteris rescribant, & negocia injuncta executioni demandent.

§. 4. Et hoc Decretum, tam ipsi Praelati inviolabiliter observent, quam ab aliis observari curent, & ejus exemplaria in eorum Cancellariis affixa retineri, ut omnibus innotescat, & in Archivis registrari faciant, sub poena indignationis Sanctissimi Domini Nostri, & aliis arbitrio Sanctitatis Suae infligendis.

§. 5. In generali Congregatione Sanctae Romanae, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico, apud Sanctum Petrum coram Sanctissimo D. ac Illustrissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus, adversus hereticam pravitatem generalibus Inquisitoribus. Nonis Januarii. Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1601.

Quintilianus Adrianus Not.

CCLX.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Confirmatio Statutorum, editorum ab Exequutoribus Testamentariis Catharinae Reginae Portugalliae super Institutione Legati annui 1500. scut., ab eadem relicti pro sustentatione viginti Monialium.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procuriam.

DEcet Romanum Pontificem piis institutionibus a Christianis pietate illustribus Reginis factas, & statuta, seu ordinationes pro earum executione edita, libenter confirmare, cum praesertim Catholicorum Regum vota id exposcunt, ac alias in Domino salubriter conspiciunt expedire.

Legatum Catholicae Reginae.

§. 1. Nuper siquidem charissimi in Christo filii nostri Philippi Portugalliae, & Algarbiorum Regis Catholici nomine, Nobis expositum fuit, clar. mem. Catharinam Portugalliae, & Algarbiorum Reginam, in ejus testamento, inter alia, redditum annuum mille, & quingentorum scutorum legasse in favorem viginti Puellarum, quae Moniales fieri vellent, ut in diversis Monasteriis sustentarentur, & hujus pia institutionis Protectorem, & Patronum, Portugalliae, & Algarbiorum Regem pro tempore existentem deputasse, ac nonnullis Ex-

equutoribus ab ea in testamento nominatis, ordinasse, ut statuta, & ordinationes pro felici executione dictae pie institutionis conderent, quae postea ab Apostolica Sede confirmarentur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Capitula, & Ordinationes hujusmodi ita condita fuerint tam circa qualitates Monialium, quam circa modum illas nominandi, cumque idem Philippus Rex cupiat eadem statuta, & ordinationes, quae Nobis examinaada, & corrigenda proponi fecit, Apostolicae firmitatis robore perpetuo communiti; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ejusdem Philippi Regis piis votis annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eadem statuta, & ordinationes, quae a dilectis filiis nostris Camillo Sanctorum Joannis, & Pauli, Burghesio, & Pompejo, S. Balbina Titulorum, Presbyteris Arrigonio nuncupatis S. R. E. Cardinalibus, examinari, & Nobis referri, quae inferius ad verbum inferi voluimus, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuae, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui in eisdem intervenerint, supplemus, eademque statuta, & ordinationes, perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quid quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Volumus autem, ut viginti Cruciatum annui, qui, juxta quintum Caput dictorum statutorum, unicuique ex dictis Monialibus pro earum Indumento dari debent, de manibus Suae Superioris a qualibet ex eisdem Monialibus, capiantur: Praecipientes in virtute S. obedientiae dilectis in Christo filiabus Abbatissis, Priorissis, & aliis Praelatis, ac Monialibus & Conventibus Monasteriorum, in quibus dictae viginti Moniales sunt receptae, ac sub excommunicationis latae sententiae, ac privationis officiorum, vocisque activae, & passivae ipso facto incurrendis poenis, quatenus omnia, & singula in dictis Capitulis, & ordinationibus contenta observent: praecipue vero, cum aliqua loca earumdem Monialium vacaverint, intra tempus in dictis Capitulis praefixum, praedicto Regi significare teneantur.

§. 5. Quocirca dilectis filiis Decano Ulixbonen., ac Decano Cappellae Regiae etiam Ulixbonen. per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum praesentes litteras, & in eis contenta quaecumque ubi, quando, & quoties

Exequutores Testamentarii edita a se super illo statuta perunt confirmari.

Confirmatio Clemens.

Clausula.

Exequutores hujusmodi Institutionis, ad quos spectat parati.

ties opus fuerit, solemniter publicantes, faciant, auctoritate nostra Capitula, & ordinationes praedictas ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, perpetuo observari: Contradictores quoscumque per censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sacularis.

Derogatio contrarium.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Tenor autem Capitulorum, & Ordinationum hujusmodi, est qui sequitur, videlicet.

CAPUT I.

De annuis redditibus, seu de censibus perpetuis, quos quolibet ex Monasteriis, in quibus Moniales recipienda erant, habere debebit.

PRimo Monasteria, in quibus viginti Moniales hujus institutionis receptae fuerint, habebunt suos annuos redditus, sive census perpetuos unicuique applicatos, secundum numerum Monialium in eo recipiendarum ad rationem triginta millium Reis annuorum (triginta millium Reis constituant septuaginta quinque scuta monetae) pro qualibet ex praedictis Monialibus, cum conditionibus in hoc compromisso, & contractu, cum praedictis Monasteriis iniendo, declarandis, & conservatio, seu administratio dictorum annuorum perpetuorum censuum, spectabit ad praedicta Monasteria, & ad Praelatos, & Officiales illorum, quae sunt, & pro tempore fuerint, & ad quas spectat administratio, & cura bonorum praedictorum Monasteriorum, & pro praemissorum effectuatione unumquodque ex praedictis Monasteriis penes se habeat in Archa communi titulum census sibi pro rata accommodati dictorum annuorum censuum, & presentem compromisso, qui census annuus est perpetuus, sine pacto de retrovendendo, & fundatus super Gabella Carnium Civitatis Ulixbonen.

CAPUT II.

Quod Reges istorum Regnorum sint Patroni istius Institutionis, ad quos spectet provisio Monialium.

Secundum ordinationem relictam a sua celsitudine, Reges, qui pro tempore fuerint istorum Regnorum, erunt Protectores, & Patroni hujus institutionis, & ad eos in solidum pertineat provisio locorum dictarum Religiosarum, ut possint, hoc medio consulere aliquibus filiabus personarum de eis benemeritarum, servando ordinem in hujusmodi statutis declaratum, & cum eorum provisione admittentur illae, vel quae admittenda erunt in praedictum nume-

rum, ut Superiores, & Praelati praedictorum Monasteriorum videant, atque examinent, si ita praesentatae habent partes, & qualitates juxta hujusmodi institutionem, & eorum respective constitutiones, & ordinationes necessarias.

CAPUT III.

De qualitatibus, & conditionibus, quas habere debent admittenda ad dicta Monasteria.

Nulla admitti possit ad numerum dictarum viginti Monialium, nisi nata fuerit ex legitimo matrimonio, super quo numquam dispensatio petatur, neque obtenta suffragetur, & erunt Christianae veteres, omni penitus Judaica, ac Maurica stirpe exemptae, & alienae, hoc enim necessarium est pro majori istorum Monasteriorum institutionis auctoritate, aetatis duodecim annorum adimpletorum, & non excedent aetatem quadraginta annorum, & erunt bonae vitae, & famae, & bona corporali valetudine fruentes, nec non scientia, judicio, atque discretionem requisitis ad profitendum vitam Religiosam, cum ceteris aliis qualitatibus, quae in ordine, in quo admittenda erunt, requiruntur; Et quia hujusmodi institutionis intentio ad aliud non tendit, quam opitulandis pauperibus puellis indotatis, ac omni alio auxilio destitutis, animadvertendum erit, si in ceteris erunt aequales, quod pauperiores preferantur, & inter aequaliter pauperes, preferantur magis nobiles, & melioris stirpis.

CAPUT IV.

Quod non admittantur ad computum sexcentorum millium Reis plusquam viginti Moniales, ad rationem triginta millium Reis pro qualibet.

Item, cum magnae sit importantiae, & plurimum interfit Religiosis, quod provideantur de omnibus sibi necessariis, ne indagatio remedii suarum indigentiarum, eis occasionem praebet distractionis, nullo modo, licet pium esse videatur, augendus erit numerus viginti ad computum dictorum sexcentorum millium Reis, quia, ut dictum est, unicuique Moniali saltem, & ad minus triginta mille Reis erunt applicandae anno quolibet.

CAPUT V.

Quod unicuique ex viginti Monialibus dentur viginti Cruciatum anno quolibet, pro earum indumento.

Item, sicut eis dantur triginta mille Reis pro qualibet, loco portionis victus, singulis earum assignatae, dabuntur viginti Cruciatum annui, (constituunt viginti scuta monetae) unicuique ex dictis Monialibus pro earum indumento, & calciamento; nam

nam circa alia necessaria pro earum sustentatione, & aliis indigentis occurrentibus tam in valetudine, quam in infirmitate, fiet provisio ex ordine Communitatis.

CAPUT VI.

De hereditatibus futuris, & quid Moniales admittenda in earum admittance offerre debent.

Cum istius institutionis intentio sit favore illis, quæ ita pauperes sunt, ut non habeant unde possint dare dotes Monasteriis, si Religiose esse vellent, neque commode alium vivendi modum habere, si aliqua habeat bona, non quidem sufficientia ad aliquid ex supradictis, ad Monasterium spectant, in quo recipietur; & si postquam professionem emisit, aliqua bona ex Testamento, sive donatione, aut alias ad eam perveniant, Monasterio eidem pariter acquirantur, quia licet peti ab eis non possit major dos, quam datur jure istius institutionis, neque sint obligate afferre, nihilominus Monasterium non amittet jus, quod in hereditatibus legitimis, seu aliis bonis, quovis modo Religiose prædictæ habere poterunt, & ut observetur mos, & consuetudo Monasteriorum, & solemnitates fieri solite in ingressibus Religiosarum, & pro illarum consolatione, illæ, quæ recipiendæ erunt, adducunt duo Cubilia solita in Dormitorio, & Infirmaria, & decem mille Reis pro jentaculo (constituunt viginti quinque scuta monetæ), & quinque pro Cera, ultra suum indumentum, quia videtur, nulla fore adeo miserabilis, & destitutata, ut prædicta afferre non valeat.

CAPUT VII.

Quod nemini detur Cedula, seu fiat promissio, priusquam vacet locus, in quo admitti debeat.

Ad evitanda igitur nonnulla inconvenientia, quæ procul dubio succedere possent, si contrarium fiet, nulla persona providebitur, neque nominabitur in aliquo ex dictis locis, antequam vacet locus, in quo admitti debeat, eique nulla dabitur Cedula, neque fiet promissio, aut expectativa, aut memoria, unde certitudo aliqua haberi possit de futura admittance ante vacantiam, & tales Cedulae, promissiones, expectativæ, & assignationes erunt nullæ, & persona, cui dabantur, remanebit inhabilis, & incapax in futurum ad quæcumque loca, quæ vacare contingent.

CAPUT VIII.

De modo, qui observandus erit circa provisionem locorum vacantium.

Quando aliqua ex prædictis Monialibus ex hac vita discedet, Abbatissa, seu Priorissa Monasterii ubi obierit, erit obligata

intra trium dierum spatium primo sequentium, illud notificare Cappellano majori Regis istorum Regnorum, qui pro tempore fuerit: & in absentia Cappellani Majoris, Decano suæ Cappellæ, qui illico suæ Celsitudini nuntiabit unum locum vacare per obitum unius Monialis, de quo est faciendâ provisio in tali Monasterio, & statim intra decem dies dictus locus providebitur, præsentando ad illum personam, quæ sibi servitio Dei magis idonea, & apta videbitur, juxta ista statuta, & obtinebitur de super provisio, qua provisione data, & obtenta, post alios decem dies a data dictæ provisionis computan., persona præsentata, erit obligata certiorare Abbatissam, seu Priorissam prædicti Monasterii de sua præsentatione, ut se informant, & sciant, an in ea concurrant partes, & qualitates requisitæ juxta istum compromissum, & constitutiones suæ Religionis, & reperio, eam illas habere, illico, & incontinenti admitteatur in prædicto loco, & postquam admissa fuerit, erit obligata ingredi Monasterium in spatio triginta dierum primo sequentium, & illa, quæ intra decem dies non certioravit Monasterium post præsentationem suam, ut dictum est, vel si postquam fuerit admissa intra dictos triginta dies non fuerit ingressa Monasterium, præsentatio facta per Regem, & admittio per Conventum, ei minime suffragentur, & talis persona de illo loco non poterit provideri alteri, quæ ad usum observanda erunt, ne præbeatur occasio dilationis, & discurfus temporis, & ne numerus dictarum viginti Monialium contra institutionem istius, & Institutricis intentionem, atque voluntatem, plenus non sit.

CAPUT IX.

Quod non adstet divisio inter viginti Moniales, & alias Monasteriorum, quin imo in omnibus æquales omnino sint, & conformes.

Ad conservandum igitur pacis vinculum, nec non ad quamcumque discordiæ occasionem tollendam, prædictæ viginti Moniales, seu quævis illarum pars, in Monasterio, in quo eas degere contigerit, in nihilo ab aliis discrepabunt, vel differentes erunt, neque in Choro, neque in Refectorio, neque in Dormitorio, immo in omnibus istis Locis, & in aliis Communitatibus, & in Officiis, & Ministeriis Religionis, observabitur inter illas, & alias ordo, qui servari solet generaliter in Monasterio, ita quod nullus locus sit pro illis separatus, & Prælati, & Prælatæ, & Confessarii habebunt particularem curam, ut inter Moniales evitentur omnes occasiones divisionum, & discordiarum, immo, quod unio, & conformitas Religionis conservetur.

CAPUT X.

Quod particulariter commendare debent Deo Domino nostro Regina Dominam nostram, & quod teneantur diebus singulis recitare tertiam partem Rosarii Beate Mariae.

Prædictæ Religiose particularem curam habebunt commendandi Deo Animam Reginae Domine Catharinae Domine nostræ, quæ ordinavit istam institutionem, & Regis Don Joannis Tertii Mariti sui, & Regis Don Sebastiani sui Nepotis, qui in Cælis maneat, & Principum filiorum suorum, & Regum, & Reginarum istorum Regnorum, & salutem, prosperitatemque Regis Domini nostri, ac Regum, & Reginarum, qui postea venerint, nec non bonam conservationem, & augmentum istorum Regnorum, & propter particularem devotionem, quam celsitudo sua habebat erga Rosarium Beate Mariae, quolibet die, recitabit quævis ex istis Monialibus tertiam partem prædicti Rosarii, videlicet quinquaginta Ave Maria, & quinque Pater noster pro prædicta intentione.

CAPUT XI.

Quod scribatur in aliquo Lapide in Claustro posito substantia istius institutionis.

Et ut de hujusmodi institutione impostæ memoria habeatur, & oblivioni minime tradatur, apponetur Lapis in pariete Claustri uniuscujuslibet Monasterii, in quo aliqua ex prædictis Monialibus receptæ erunt, in quo scribetur illius substantia, cum brevibus verbis, & numerus Monialium, quæ in singulis Monasteriis recipiuntur.

CAPUT XII.

Quod obtineatur Confirmatio Apostolica istius Institutionis.

Et ut institutio ista firma sit, & valida, & nullo unquam tempore immutari valeat, petenda erit a S. Sede Apostolica confirmatio, cum omnibus, & singulis clausulis, & censuris necessariis ad obligan. Monasteriorum Prælatas pro observatione contentorum in isto compromisso, tam quoad tangentia provisionem necessariam prædictarum Religiosarum, quam alias obligationes, quæ in eo declarantur, & in contractu inito cum prædictis Monasteriis.

Monasteria autem, in quibus præfatæ viginti Moniales sunt assignatæ, & acceptatæ, sunt sequentia.

In Monasterio de Odivillas Cisterciens. Ordinis sito extra Muros Civitatis Ulixbonen., sunt assignatæ tres Moniales.

In Monasterio de Speranca Ordinis S. Clare Civitatis Ulixbonen. tres Moniales.

Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

In Monasterio S. Annæ Civitatis Ulixbonen. duæ Moniales.

In Monasterio das Chagas Ordinis S. Francisci, Oppidi de Villa Vicosa, Elborren. Diæcesis, una Monialis.

In Monasterio S. Monicæ Civitatis Elboræ Ordinis S. Augustini, una Monialis.

In Monasterio Domine nostræ de Graca, Ordinis S. Dominici Oppidi de Abrantes Egitanien. Diæcesis, decem Moniales.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 23 Januarii 1601 Pontificatus nostri Anno Nono.

Dat. die 23. Januar. 1601. An. IX.

CCXLI.

Erectio Oppidi Burgi S. Donini in Civitatem, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Donini in Cathedralæ.

Ex Regest. in Secr. Breve.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Super Universas Orbis Ecclesias eo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet imparibus constituti dignum, quin potius debitum arbitramur, in irriguo Militantis Ecclesiæ agro novas Episcopales Sedes, Ecclesiæque plantare, & Diocesum partes commodioris regiminis causa dividere, ac alias circa illa propensis studii intendere, per quæ divinus cultus, & popularis devotio augeatur, salusque animarum subsequatur, nec non oppida insignia, & Incolarum multitudine referta condignis titulis, & honoribus illustrentur; ipsique Incolæ propriorum Præsulum assistentia, & regimine Apostolicæ potestatis plenitudine suffulti proficiant in Domino, & quod in temporalibus sunt adepti, non careant in spiritualibus incremento.

Proccum.

§. I. Sane cum oppidum Burgi S. Donini nullius Diocesis inter Parmæ, & Placentiæ Civitates in Via Claudia nuncupata sub temporali dominio dilecti filii Nobilis Viri Raynutii Parmæ, & Placentiæ Ducis consistens muris undique cinctum, & siti antiquitate, ac Platearum, Palatiorum, & ædificiorum pulchritudine, nec non plurium nobilium, & divitum, diversarumque artium, & scientiarum professorum frequentia, Populi multitudinem, acris salubritate, Territorii decem, & septem villis, ac pluribus domiciliis referti amplitudine, rerumque omnium ad victum necessariarum abundantia plurimum insigne, ac in eo una Collegiata Sedi Apostolicæ immediate subiecta sub invocatione ejusdem S. Donini elegantiori opere constructa, & tres Parochiales Ecclesiæ tria virorum, & duo mulierum Monasteria, quinque Hospitalia, & plures Confraternitates laicorum cum Monte Pietatis, nec non in ipsa Collegiata Ecclesia,

Oppidi hujus, ejusque Collegiatae Ecclesiæ decor, & dignitas.

V u cujus

cujus fabrica in annuo reddito circiter ducentorum scutorum dotata est, una Praepostura dignitas inibi principalis, ejus fructus, redditus, & proventus ad valorem annum mille, & trecentorum ducatorum auri de Camera secundum communem estimationem ascendunt, octo Canonicatus, & totidem Praebende, nonnullaque alia Beneficia Ecclesiastica instituta, ac una Sacristia omnibus ad divini cultus usum necessarii optime instructa, nec non corpus ejusdem S. Donini, & quamplures aliae Sanctorum Reliquiae existant, ipsiusque Collegiate Ecclesiae Praepositus pro tempore existens Jurisdictionem ordinariam in Oppido, & Territorio praedictis, curamque animarum eidem Collegiate Ecclesiae etiam Parochiali incumbentem una cum duobus Cappellanis ad eum in hoc adjuvandum deputatis, exercere, usumque Mitrae, & Baculi Pastoralis, nec non prope Ecclesiam Collegiatam hujusmodi unum Palatium pro sua habitatione commodum cum Viridario, aliisque suis membris, & pertinentiis habeat, ac dictus Raynuntius Dux, pro Oppido, & Collegiate Ecclesiae praedictorum majori devotione, & honore, divinique cultus augmento, & animarum salute Oppidum in Civitatem, & Collegiatam Ecclesiam hujusmodi in Cathedrali erigi, aliaque infra scripta fieri, pro effectu desideret.

Ereccio, de qua in Rubrica.

§.2. Nos praemissis, & certis aliis rationabilibus causis diligenter discussis, atque perpenis adductis, ac etiam precibus ejusdem Rainutii Ducis Nobis in hac parte porrectis inclinati, habita prius desuper cum fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione de illorum consilio, & assensu, ac Apostolica potestatis plenitudine in dicta Collegiate Ecclesia Praeposituram praedictam dilecti filii Magistri Papirii Prtidi nuper ipsius Collegiate Ecclesiae Praepositi, Juris utriusque Doctoris in utraque Signatura Nostra referendarii, & familiaris nostri ad hoc accedente consensu Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo supprimimus, & extinguimus, nec non ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac gloriosissime ejus Genitricis Virginis Mariae, totiusque coelestis curiae honorem, & animarum salutem, Oppidum in Civitatem Burgi S. Donini nuncupatam, & Collegiatam Ecclesiam hujusmodi in Cathedrali, quae dictae Sedi immediate subiecta sit sub invocatione praedicta cum dignitate, Sede, & Mensa Episcopali, ac omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, Juribus, & insignibus debitis, & consuetis pro uno Episcopo Burgi S. Donini etiam nuncupando, qui ipsi Ecclesiae Burgi S. Donini praesideat, & Jurisdictionem Episcopalem, omniaque, & singula, quae Ordinibus, Jurisdictionibus, & cujuscumque alterius muneris Episcopalis sunt, habeat, & exerceat.

Efformatio Capituli.

§.3. Ac in eadem Ecclesia Burgi S. Donini unum Archidiaconatum, qui major post Pontificalem pro uno Archidiacono,

ac unum Archipresbyteratum, qui secunda dignitas inibi existant, & Magistris in Sacra Theologia, seu Doctoribus, aut licentiatibus in decretis, si fieri poterit, conferantur, ac cum Canonicatibus, & Praebendis dictae Ecclesiae Burgi S. Donini incompatibiles sint, nec insimul ullo unquam tempore obtineri possint, pro uno Archipresbytero, qui quidem Archidiaconus, & Archipresbyter supra omnes Canonicos ipsius Ecclesiae Burgi S. Donini tam in illius Choro, quam Capitulo sedeant, vocemque activam, & passivam habeant, nec non ultra praedictos octo inibi ad praesens existentes, quatuor alios Canonicatus, & totidem praebendas pro quatuor aliis Canonicis, qui omnes una cum Archidiacono, & Archipresbytero, aliisque octo Canonicis praedictis Capitulum hujusmodi constituant, & apud dictam Ecclesiam Burgi S. Donini illi in divinis laudabiliter deserviendo personaliter resideant, habitumque Canonicalem tam in Choro, quam Capitulo praedictis, nec non processionalibus, & aliis actibus per Canonicos aliarum Cathedralium Ecclesiarum, & dignitates in eis obtinentes gestari solitum deserant, ac unam perpetuam Vicariam pro uno perpetuo Vicario, qui curam animarum praedictam ibidem exerceat, auctoritate, & tenore praedictis, etiam perpetuo erigimus, & instituimus.

Dioecesis assignatio.

§.4. Nec non ab Ecclesia Dioecesis Cremonensis, totam, & integram partem citra dimidium Fluminis Padi versus Agrum Parmensi sub temporali dominio ejusdem Raynutii Ducis existentem, quae Busetum, Monticellum, Libellum, Polosium, & nonnulla alia Oppida, Terras, Villas, Pagos, & loca continet, cum illorum Juribus, districtibus, Territoriis, Clero, personis, Ecclesiis etiam Collegiatis, Monasteriis, Prioratibus, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura secularibus, ac Ordinum quorumcumque, etiam Militiarum, & piis locis Regularibus, etiam si Venerabilis Fratris nostri moderni Episcopi, ac dilectorum filiorum Capituli Cremonensis, & cujuscumque alterius ad id non accedat assensus, neque ipsi ad praemissa vocati fuerint, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo separamus, & dismembramus, illaque sic separata, & dismembrata ab omni, & quacumque Jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, & potestate Episcopi nunc, & pro tempore existentis, ac Capituli Cremonensis, praedictorum, & quorumvis aliorum Ordinarium, eorumque Vicariorum, nec non solutione quorumcumque Jurium, & Decimarum eidem Episcopo, & Capitulo Cremonensi, ratione jurisdictionis, & superioritatis praedictarum, ac alias quomodolibet debitorum nihil prorsus illis reservato, auctoritate, & tenore similibus pariter perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, nec non ipsi Ecclesiae Burgi S. Donini Oppidum sic in Civitatem erectum, ejusque Incolas, & habitatores pro Civitate

te, & Civibus; Comitatum vero, Territorium, & Districtum ejusdem Civitatis, ac integram partem a dicta Dioecesi Cremonensi, ut praefertur separatam, & dismembratam, cum omnibus, & singulis suis Oppidis, Villis, Pagis, Locis, & Districtibus pro Dioecesi, nec non personas Ecclesiasticas, & Saeculares earundem Civitatis, & Dioecesis Burgi S. Donini pro Clero, & Populo, ac Palatium prope Ecclesiam S. Donini hujusmodi cum ejus Viridario, omnibusque Juribus, & pertinentiis universis suis pro futuri Episcopi Burgi S. Donini habitatione, auctoritate, & tenore paribus itidem perpetuo concedimus, & assignamus.

Dos Episcopi & Capituli assignata.

§.5. Insuper Mensa Episcopali omnes, & singulos fructus, redditus, & proventus suppressae Praepositurae praedictae, demptis tamen ex eis centum scutis monetae Archidiaconatus vero centum, & Archipresbyteratus aliorum centum, nec non singulis quatuor Canonicatibus, & Praebendis noviter erectis quinquaginta scutorum similibus redditus annuos, & perpetuos per dictum Raynutium Duce[m] illis donandos, & assignandos, ex nunc, prout ex tunc, postquam donati, & assignati fuerint, Vicariae autem praedictae alia centum scuta ultra emolumenta ratione exercitii cura animarum provenientia ex fructibus, redditibus, & proventibus suppressae Praepositurae hujusmodi, ut praefertur detracta pro suis respective dotibus, & futurorum Episcopi, Archidiaconi, Archipresbyteri, quatuor novorum Canonicorum, & Vicarii praedictorum sustentatione; Ita quod liceat ipsis illorum omnium corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios, eorum respective nominibus pro sua cujusque rata parte, seu portione apprehendere, & perpetuo retinere, fructusque, redditus, proventus, Jura, obventiones, & emolumenta inde provenientia percipere, exigere, & levare, ac in suos, Mensaeque Episcopalis, Dignitatum, Canonicatum, & Praebendarum, per praesentes erectorum, nec non Vicariae hujusmodi usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore praemissis etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Privilegiis Episcopis, Capitulis, & Cathedralibus competentibus concessio.

§.6. Praeterea Episcopo pro tempore existentis, ac Capitulo, Clero, Civitati, & Dioecesi Burgi S. Donini hujusmodi, illorumque Incolis, Civibus, & habitatoribus praedictis, ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, gratis, favoribus, & indulgentiis, quibus aliarum Ecclesiarum Cathedralium, Praefules, Capitula, Civitates, Dioeceses, Clerus, Cives, Incolae, & habitatores quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, similiter uti, frui, potiri, & gaudere; Ipsique Episcopus, & Capitulum Burgi S. Donini quaecumque ordinationes, & statuta, licita tamen, & honesta, ac Decretis Concilii Tridentini, Sa-

Bull. Rom. Tom. V. Par. II.

crisque Canonibus non contraria super celebratione divinarum officiorum, & personali residentia, ac divisione, & participatione distributionum quotidianarum; Ita quod medietas, vel ad minus tertia pars fructuum, dignitatum, & Canonicatum, & Praebendarum praedictorum in usum ipsarum distributionum convertatur, conde- re, & edere, illaque mutare, alterare, & alia de novo edere libere, & licite valeant, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo indulgemus, plenamque, & omnimodam desuper licentiam, & facultatem concedimus, & largimur.

§.7. Ulterius statuimus, & ordinamus, quod ex octo antiquis Canonicatibus, & Praebendis praedictis unus, & una pro Magistro in Theologia, qui Sacram Scripturam legat, & interpretetur; Alter, & altera primo vacaturis pro Penitentiario, qui ex confessionibus audiat, & munus Penitentiarum exerceat perpetuo affecti existant, nec aliis ullo unquam tempore, quavis auctoritate conferri debeant, & aliter facta de eis collationes nulla sint.

§.8. Postremo eidem Raynutio Duci, postquam Archidiaconatus, & Archipresbyteratus, ac quatuor Canonicatibus, & Praebendis noviter erectis praedictis, redditus annuos usque ad quantitatem superius pro unoquoque illorum praescriptam perpetuo donaverit, & assignaverit, ut praefertur, ejusque haeredibus, & successoribus quibuscumque Juspatronatus, & praesentandi Romano Pontifici pro tempore existentis, seu loci Ordinario ad Archidiaconatum, & Archipresbyteratum, ac quatuor Canonicatus, & Praebendas noviter erectos tam hac prima vice ab illorum primeva erectione, & institutione hujusmodi vacantes, quam deinceps, quoties illos perpetuis futuris temporibus simul, vel successive, quibusvis modis, & ex quibuscumque personis qualitercumque qualificatis in Romana Curia, vel extra eam, & in aliquo ex mensibus dictae Sedi Apostolicae per Cancellariae Apostolicae regulas, ac etiam ratione verae, & actualis familiaritatis, & continue commensalitates Romanorum Pontificum, aut ejusdem S. R. E. Cardinalium etiam tunc viventium, seu ex quavis alia reservatione, etiam in corpore juris clausa, & ex quocumque capite quomodolibet resultante reservatis, seu affectis, aut ordinariis collatoribus per eisdem regulas, seu literas alternatarum, vel alias quomodolibet concessis vacare contigerit, personas idoneas per eundem Romanum Pontificem, seu loci Ordinarium in illis ad praesentationem hujusmodi instituendas auctoritate, & tenore similibus pariter perpetuo reservamus, ac etiam concedimus, & assignamus.

§.9. Decernentes Juspatronatus hujusmodi Raynutio Duci, ac ejus haeredibus, & successoribus praedictis ex meris fundatione, & dotatione, non autem ex privilegio competere, nec illi ullo unquam tempore quacumque ratione, vel causa, aut

Parmensi Duci concessum Juspatronatus super Archidiaconatu, Archipresbyteratu, & quatuor Canonicatibus.

Juspatronatus hujusmodi ex fundatione, & dotatione ejusdem Ducibus competere declaratur.